

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 22

15. NOVEMBER 1929

1. ÅRGANG

Misjonsarbeidet i India og Kina

Fra br. og str. Desmond.

Ranchi, B. N. Ry 9—10—29.
Elskede i Herren,

Nåde og fred!

«Vi takker alltid Gud for eder alle, når vi kommer eder ihu i våre bønner, idet vi uavsladelig minnes eders virksomhet i troen og arbeid i kjærligheten.» o. s. v. 1. Tes. 1. 2—3.

Priset være Herren for hans store miskunnhet imot oss. Hans nåde er ny for hver dag som går og han leder oss ømt ved sitt råd. Hvor salig å ha samfund med Faderen og Sønnen og aktes verdigare å ha del i hans lidelsessamfund, det er dette som føder bønn for den fallne slekt. Måtte Herren føre den enkelte av oss dypere inn i hans lidelsessamfund, så Jesus må få sjele som lønn for sin smerte.

Tiden flyr så fort og der er hendl mangt og meget siden vi sist skrev. Forleden hadde våre daværende naboor, katolikene, en aksjon da de skulle reise fra Ranchi. Til denne kom en av deres prester, og det var just på den tid vi hadde vår søndagsskole. Han fikk øie på en stor flokk av deres medlemmers barn og fra den spøndag har de ikke kommet. Prestene har skremt både foreldrene og barna. Barna fra hindu- og muhammedanhjem kommer fremdeles og de forteller oss at de katolske barn lengter og søker etter å komme tilbake til vår søndagsskole. Det samme hender ifjor. Litt etter litt kommer tilbake og hadde flere med sig. Bed for disse små, kjære venner, som nu i halvannet år har hørt og lært om Jesus og den sanne vei til frelse, at de må komme tilbake og bli løst av Roms jernlenke. Barnehjertet er ømt og bøelig og deres vidnesbyrd har ofte ført mange sjele til Herren Jesus.

Følgende er et bevis for hvad Jesus kan gjøre med det som innter er: For et par år siden kom en halvnaken, vilt utseende gutt til en av våre venner som arbeider ca. 10 eng. mil herfra. Søsteren tok ham inn i skolen og han fikk undervisning i de forskjellige fag og best av alt, fikk høre om Jesus. Da han kom op i den høyere klasse fant han det svært vanskelig å lære og en dag forsvant han plusselig. Man søker etter ham i landsbyen hvor han var kommet fra og der fant de ham med en klasse av 17 gutter som han lærte bokstavene, samt hvad han hadde hørt om Jesus. Han gikk tilbake med søsteren for å få litt mere undervisning i Bibelen og nu skal han gå tilbake for å fortsette det arbeide som han begynte. Vi har det store håp til Herren at en dag han vil utta sig noen av våre søndagskolebarn og gjøre dem til sine vidner og lysbærere der hvor

En ung lærermester. — Et blikk inn i en indisk landsby.

Røveri og uroligheter i Kina. — Guds beskyttende omsorg.

mørket råder. Vær med oss og ed om dette, kjære venner!

Det nærmer sig nu raskt julen og med den kommer mange eksstra utgifter. Vi håper også i år å glede de fattige og gamle samt søndagsskolen, ved å innbyde dem til fest, og om mulig gi dem litt klær. Ifjor hadde vi over 300 her til festen og der vil måske komme flere år. Skulde Herren minnes dig om å sende noe til dette siemdet så vent ikke, da veien er lang og posten under juletiden har det travelt og ofte blir forsinket.

Midler for å reise omkring nu i kuldetiden for å sprede evangeliet behøves også. Dog vårt håp står til Herren, som har sagt: «Sølvet og gullet hører mig til», og han vet hvad der trenges for at hans navn må bli kjent for disse tilsener som er uten håp og uten Gud i verden.

Guds And er mektig tilstede på møtene og vi forventer store ting fra Herrens hånd.

Hjertelig takk til den enkelte og forsamlingen som har kommet. Prestene har skremt både foreldrene og barna. Barna fra hindu- og muhammedanhjem kommer fremdeles og de forteller oss at de katolske barn lengter og søker etter å komme tilbake til vår søndagsskole. Det samme hender ifjor. Litt etter litt kommer tilbake og hadde flere med sig. Bed for disse små, kjære venner, som nu i halvannet år har hørt og lært om Jesus og den sanne vei til frelse, at de må komme tilbake og bli løst av Roms jernlenke. Barnehjertet er ømt og bøelig og deres vidnesbyrd har ofte ført mange sjele til Herren Jesus.

Edders i Jesus forbundne Br. og Str. Desmond.

Fra br. og str. Svendberg

Karwi 16. oktbr. 1929.
Kjære venner, leseres av «Misjons-Røsten»!

Jeg ble funnen av dem som ikke ønsket mig; Jeg åpenbarte mig for dem som ikke spurte etter mig. Rom. 10, 20.

Nu er vi igjen nede på sletten etter et ophold på fjellet. Herren har skjenket oss ny styrke til både legem og sjel. All ære tilhører ham alene. Etter en og syklene i virksomhet i landsbyarbeidet. Tidlig på morgenene har vi en bønnestund med våre innfødte hvoretter vi har vårt første måltid og derpå setter vi ut for arbeidet i landsbyene omkring kl. 7. Det første tegn på at vi nermer oss en landsby er de store kvéghjorder som ofte er vanskelig å passe uten først å stige av syklene. Denne tid, da alle er irrigitert med å pløye opp sine åker, finner vi det vanskelig å samle mange folk i selve landsbyene. Ofte må vi stanse ute på åkrene, hyr folket for størsteden befinner seg; det vil si arbeidsklassen. De fleste man kan samle i landsbyene nu vil bli fra 50—75, disse byene er selvfølgelig små.

Følg med oss til en landsby: ...

— Utenfor huset, hvor vi ønsket å tale, oppdaget vi først en

kraftig bygget men døende øks. Jeg trodde bestemt at den var død, men ved nærmere betrakting viste der sig livstegn ved at den beveget gielokkene med lange mellemlrum. O. hvor ønsket jeg ikke, om jeg hadde våget, å forkortet dens lideler. 3 dage hadde den ligget slik i solheten uten føde og vann. Ifølge deres overtro vilde jo en forkortelse av dyrets smerte forårsake det villeste oprør. Stakkels Indias dyr såvel som mennesker. Under en skjellende veranda stod en seng omgitt av et nett, til beskyttelse mot malariamyggene. Dette var helt en overraskelse da de innfødte ikke har råd til å kjøpe slike. Nettet var uhørt skiddent, så mannen innenfor kunde ikke sees. Vi fant ut at innenfor nettet befant sig en 83 år gammel og døende oldedfar. Sønnesønnen, en gutt på 20 år, pleiet den gamle. Han løftet det askegrå nettet til side, løftet den gamle og satte ham på en stol. Vasket hans hender, ansikt og føtter, skiftet den gamle klær og ristet hans sengklær. A, hvor rørende var det ikke å betrakte med hvilken kjærlighet og ømhet den gamle ble pleiet. På grunn av den døende øksen og denne gamle mannen, var det som om alles hjarter rundt omkring var mere mottagelige for evangeliets sannhet. Jeg leste Jesu ord om ikke å samleskattede hernedø på jorden hvor myll, rust og tyver øver slik innflytelse; men at vår skatt og sanne rikdom burde og skulle være høist oppre hvor ingen tårende og ødeleggende elementer finnes. Hvor vår skatt er, der vil også være hjerte være.

— Ja, sa den unge mann, vi kan jo bare se her i huset. Der ligger min far på den ene sengen, min bestefar på denne og øksen utenfor. Min far vil nok leve; men bestefar har jo fyllt dagene tall. Hvad er hans skatt n u? — Intet hjelper hernedø, selv om han var aldri så rik.

Vi forkynte dem den eneste vei til liv, håp og fremtid. — Jo, de forstod at dette var det eneste. Jeg forsøkte å tale til den gamle døende; men han var allerede altfor tunghørt. Jeg hilste på ham, men øinene var for svake. Alt var som i en mørktåke for ham, selv innenfor 2 meters avstand. Jeg følte en glede ved bevisstheten om at jeg, før hans sykdom, hadde talt utenfor hans hylte til ganger før. Det er jo ikke kvantitetten, men kvaliteten av ordet som virker til frelse og evig liv. De innsen nesten alle at evangeliet er den eneste redning; men sålenge ikke massen av folket bryter sine mørke

sæder og skikke, så binder meneskefrykten majoriteten.

O, venner, bed at Guds nådes And etter må sveve over og i menneskevennene; at deres brusen må bare evig lov og pris til Laamet og vår Gud.

Husk oss i eders bønner.

Kjærligste hilsener

Eders spøkende

Mary og Hans Svendberg.

Fra Ruth Pedersen og

Ester Pettersen.

Suanhwatu 11—9—29.

Guds rike fred!

Elskede spøkende!

«Og han sa: Med Guds rike har det sig således, som når et menneske kaster sæden i jorden, og sover og står op natt og dag, og sæden spirer frem og blir høi, uten at han selv vet av det! — Av sig selv bærer jorden grøde. — Mark. 4, 26—30.

«Herren er min Hynde, mig fattes intet! — Det er med innerlig takk til Gud vi idag skriver til eder; det er så trostskyrkende å se hvordan Herren selv fra dag til dag leder oss og hører våre bønner! — Ved denne tid var alle våre midler opbrukt; det er forresten nokså lenge siden det hende oss nu. Herren har gjort store ting. Utgiftene har ikke vært små, men det har vært nok fra tid til tid å møte dem. All ere til Jesus!

Vi har også i disse dage utvidet arbeidet. Herren har lenge lagt det på våre hjarter at vi burde ha et kapell i nordbyen blandt muhammedanerne! Vi har lenge hatt møter på gaten deroppe, og interessenter har vært stor, men det er ganske trettende å stå på gaten hele tiden. Vår evangelist er også gammel, så det fakt ikke lett for ham heller. Selv holdt jeg på å besvime engang. Når vi så fikk tilbud om å leie et hus der oppe, fant vi at det ville bli det aller beste! Herren har herlig stadfestet, så vi nu etter vår hjemkomst har åpnet dette hus. Alt er nu gjort i stand og benker skaffet tilveile. Vi har således et riktig pent kapell hvor mange allerede har fått høre det livgivende ord! — Det er et gatekapell så det passer så udmerket. Leien er også meget billig, synes jeg, \$ 9.00 for tre måneder. Men vi måtte ha noen til å bo der for å holde i stand kapellet, og ta imot folk som vilde høre læren o. s. v. Herren la til rette så br. Wei var villig til å flytte dit. Samtidig blev han vår bokselger, da Herren lot oss først å det var hans vilje at den nuværende bokselger burde bli fri boksalget og få vidne om Jesus. Herren har herlig

stadfestet dette! Den første sondag formiddag han vidnet var Guds nåde mektig over ham. Han talte om Abrahams tro og det var i sannhet en stor velsignelse for oss å høre ham. A, hvor det er oppført å se Guds gjerning i hjertene! — Om kvelden falt Anden mektig over bokselgeren; Herren kom mektig til oss gjennom sitt eget ord den kveld, det var særlig lett å tale. Anden drev tuđskapet frem.

Elskede venner, det er slik en glæde for oss å se at Herren er den samme herut som hjemme. Han taler de samme sannheter til oss og sjelene sluker ordet når Herren taler! O, hvilken nåde å få være med å stille sig frem for Herren til tjeneste. Verket er ikke vårt, men Hans eget!

Akkurat i disse dage er det et år siden vi kom hit. Vi hadde dåp den første sondag etter hjemkomsten fra Kalgan, tre blev døpt, nemlig ekteparret Wei og en kjær broder Cheng, en eldre mann, forhenværende muhammedaner. De gav et klart vidnesbyrd om troen på Jesus. Deres hjarter og hjem er forvandlet og deres skulde se hvordan de nu stråler for Jesus. De er frimodige og vidner også både privat og på møtene. Av den grunn har br. Cheng ikke fått liten forfølgelse fra muhammedanerne. Kjære, bed for ham. Hans mor og sonn (det er hele hjemmet) er begge grepne av Gud. Sønnen var med og vidnet frimodig om nåden i Jesus; han har nu fått ansettelse i yamen, d. v. s. mandarinens kontor, og har han så liten tid å komme ut. Bed for denne unge mann at Herren må holde taket om ham så han ikke taper troen og livet i Gud. — Evangelisten og jeg var nede og hilste på mandarinene igår. Vi hadde nemlig besøk av tyver natten iforveien, men Herren holdt sin nådige hånd over oss. Der er adskillige røverier i den senere tid her i byen. For et par dage siden blev en kvinne i nærheten nesten skremt til døde av dem, og stukket med kniver på flere steder, har vi hørt! — Vi bad særlig til Gud den kvelden om at han skulle bevare oss. Det var likesom vi begge hadde på følelsen at det muligens vilde komme noe den natt allikevel; så vi kunde ikke sogne så snart. — Like over midnatt, hadde såvidt sovnet til, våkner vi ved at der kommer noen oppen på taket av det hus vi bor i. Vi skvatt til og forstod hvad det betød! Et øie blikk etter blev det det fast i papirvinduet i rummet ved siden av soverummet vårt. Vi skrek ut til brødrene, og det varte ikke mange sekunder før de var på benene alle sammen; da var tyven forduftet. Vel, det var Guds nåde, venner! Tror Gud satte skrek

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærer. Adressforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til overstående adr.

Fra andre siden Kjølen

Franklinaffären i Filadelfiaforsamlingen, Stockholm, har avsluttet en masse skrivelser. Uten å komme inn på det spente forhold som for tiden hersker i Forsamlingen, vil vi dog ikke forholde leserne følgende bemerkelsesverdige uttalelse av br. Lewi Pethrus, som også bører bud utover landets egne grenser:

Det har mange ganger smårt mig djupt, att man upphörligen talat om undertecknad såsom ledare av pingstväckelsen i Sverige. Ledsamt nog mäste jag tro, att många talat på detta sätt endas därför att de veta, huru ett sådant ledarskap strider mot min uppfattning.

Om emellertid någon skulle leva i den tron, att pingstväckelsen i Sverige har en mänsklig ledare, så vill jag göra ännu et försök att taga en sådan ur denna villfarelse. Pingstväckelsen i Sverige har nämligen ingen gemensam organisation och kan således ické ha tillatt någon mänskliga som ledare. Ett sådant handlingssätt strider även uppbenbart mot den oavhängighet, som råder mellan de fria församlingarna i vårt land. Undertecknad har icke och vill i keha et fört att säga till om inom de fria församlingarna i Sverige. Jag kunde lika gärna giva mig till att bestämma över metodist- eller baptistförsamlingarna i landet. Värken Gud eller mänsklig har kallat mig till något sådant, och jag tackar Gud, att jag konsekvent får hålla mig borta från ett sådant ledarskap. Att man blir kallad att tjäna olika församlingar i landet är ju en helt annan sak. Vi anse, att vi böra vara ett med Guds barn, var de än finnas, och därför avsky vi att sammanslutta oss och inordna oss under en gemensam mänsklig hövding.

Jag har ingen annan ledarställning, än den jag innehänt nu i mer än 18 år som en av de äldsta eller föreståndarna för Filadelfiaförsamlingen i Stockholm. Detta är allt. Ledarskapet för pingstväckelsen i Sverige ha de, som är förfiender till detta fria Andens verk tilldelat mig, men jag har aldrig någonsin mottagit denna ledarbefattnings, och med Guds hjälp kommer jag aldrig att mottaga den. En sådan tråldom under frihetens täckmantel ber jag Gud bevara mig för.

Det som givit detta Andens verks i Sverige den härliga framgång och den oskathbara enhet, som vi under så många år rönt, har utan tvivel till stor del sin grund däru till friheten icke endast varit ett talesätt ibland oss utan en verklighet. Ingen har varit herre över den andre, utan

vi hara alla varit fria bröder, som stått till ansvar för vår tjänst endast inför Gud och de lokala församlingar, vi tillhör. Må detta härliga förhållande få fortsätta, tills Jesus kommer!

Det brukar nu för tiden vara så, att när predikanter icke längre förmå att utöföra något direkt själavärvande, så brukar man hava någon ledarplats reserverad åt dem med mer eller mindre klingande namn. För min del är jag glad att få vara mitt uppe i arbetet för själers frälsning och beder Herren av allt mitt hjärta, att Han må bevara mig från att falla offer för ett ledarebegär, som aldrig har gjort annat än skåda åt Guds Andes verk.

«Där Herrens Ande är, där är frihet.» (2. Kor. 3: 17.)

Lewi Pethrus.

I dette nr.

begynner vi offentliggjørelsen av et par artikler av predikant O. Karlsen. Den første bærer titelen: «En frisk og fruktberende menighet» og den annen: Andens budskap til den sterke, og dødsmerkede menighet. Artiklene fortsetter i noen nr. utover, og blir derefter utgitt i brosjyreform.

Ønsker eller tro?

«Troen er den sterkeste lov vi kjänner,» sier den nylig henvistne A. B. Simpson. «Uten tro er det umulig å behage Gud, og uten tro er det umulig å få gjort noe for Gud. Det er bare trosarbeide han vedkjenner sig.

Der er forskjell på tro og ønsker. Gå rundt og tal med de troende om Guds sak, og vi vil finne en masse skjønne gode ønskere, men bare lite tro. Vi vil høre mange si:

«Ja, gidi syndere kunde bli frelst, gidi de troende måtte bli gidi, gidi, gidi!»

Men fortsetter vi så med å spørre: «Har du tro til å begynne å arbeide for alvår for synderes frelse, da får vi ofte et svar som taler mere om fromme ønskere enn om levende tro.

Mange ønsker og ingen tro! En gnis tro utretter mere enn tusen ønskere. Be derfor Gud om troens ånd, ikke ønskanden som sitter uvirkos og lar syndere gå inn i fortapselen uten annen håndrekning en ønsker, men troen ånd. Vær lydig imot denne ånd, jag vantroens ånd, som altfor lenge har lagt livet øde, ut!

Kom med det du har! Gud velsigner ennu idag fem brød og to små fisker. Bruk hvad du har, og Gud skal gi dig mere.»

900 elever ved Indremisjonsskaps ungdomsskoler.

Indremisjonsskapskolen hovedstaden, att sørkningen til indremisjonens ungdomsskoler ihøst er betydelig større enn foregående år. Flere av skolene har fullt belegg og har måttet frasi sig elever. I Indremisjonsskapskolen 13 ungdomsskoler og det samlede elevantal i vinter er over 900.

— Gud har lovet mange store og gode ting, men ikke morgendagen.

— Nådestolen er for dem som behøver den.

HILSEN FRA FINNMARK

Forsvrig — bli sterke i Herren og i hans veldes kraft. Ef. 6, 10. Disse ord vilde jeg gjerne rope ut til oss alle som tilhører ham og er fylket under hans kjærligste banner. Høysang, 2, 4. Det er så megen tale og skrift om tro, men når det skal prøves, hvor er då vår tro i mange tilfeller.

Leste idag et stykke i en bok, der står: «Troens objektive innhold utgjør ikke dens religiøse verdi, den subjektive egenart er alt. Religiøs tro er personlig forhold, en grepethet som evner å gi livet innhold og preg og skaper etisk handlingsmotiv.» — Slik skrives der og vi vet at vår tro på Kristus fører oss nettop inn i det som gir livet verdi for tid og evighet. nettop derved at vi følger ham. Han har etterlatt oss et eksempel at vi skulle følge i hans fotspor.

Her i Finnmark er vi nu begynt på den hardeste tid for legemet (mørketiden); men underlagt i alt å se Guds faderomhu.

Har i den senere tid hatt deilige vever og litt sne, så mørket har ikke virket så hardt. Nu har vi hatt mildvarer så sneen er gått; månén er borte også så nu er det litt ondt å ferdes ute i mørket, her hvor vi ingen oparbeidet vei har enda. Men har dog gledd av at de unge ikke er redd for å snuble i mørket, men kommer til småmøter. Enda er rummet litet.

Leste idag et stykke i en bok, der står: «Troens objektive innhold utgjør ikke dens religiøse verdi, den subjektive egenart er alt. Religiøs tro er personlig forhold, en grepethet som evner å gi

livet innhold og preg og skaper etisk handlingsmotiv.» — Slik

mangler jo enda meget; men har tro til min Gud at han har

utvel. Kanskje den har først ville

gårdene, i usunde boliger. Den

utseende blir ofte syklig. Høymarge som åndelig talt gør

med et syklig utseende, utilfreds-

med alt og alle, ingen er god nok, ingen er opmerksomme

o.s.v. Veksten stanser, for-

krøples.

Atter andre lever i Sinais (vens) skygger. Deres gang og stegne, deres mot, ved å svike. Istedet for å gå sig over «Solens» herlige strålykter så den, deres valgspører: Akk kunde jeg bare, hadde jeg bare mot, hadde jeg ikke krefter o. s. v.

Kjære venner!

Det du skulde, men ikke kan,

se det kunde, det gjorde han.

Jeg skal gjøre den vilje Gud,

sa opplyse han lovens bud.

Hør hvad Herren sier:

Derfor, mine brødre, døde op

I fra loven ved Kristi legeme,

så at I skulde høre en annen

nemlig ham som er opstandende

de døde. så vi kunde være frå

for Gud. Rom. 7, 4.

Velsignede sannhet. Vi hø-

nu en annen til og dersom vi h

er i ham, så har han sagt at vi

vokse (bære) megren frukt.

Derfor han få ráde. Han skjører

med va som hånd alle villskabt.

Jeg, Herren er dens val-

ter (virgården), hvert gledelige

vanner jeg den. For at ikke

annet skal hjemsøke den, vok-

se jeg den dag og natt. Es. 27, 3.

Herren velsigne og hjelpe os

alle så vi alltid nærer oss av

ens ord og drikk av den åndig

uforfalskede melk. så vekste

i både og kjennskap til Herren

må bli merkbart, ikke for os

selv, men for dem som daglig

vandrer sammen med oss. Slik

denne i andre vekst i náden, til

den hele bygning fôies så

men og vokse til et hellig temp

i Herren. Efes. 2, 21–22.

Hilsen

ORD FOR DAGEN:
Frykt ikke, ti jeg er med deg. Du
ikke engste deg om, ti jeg er din Gud, i
styrker deg og hjelper deg og holder
opp med min rettsfeide høyr.

Ef. 4, 13.

I MISJONS-RØSTEN
ekspedisjon kan bli
en aktuel bok:
VEKTER! HVOR
LIDER NATT
Av Stefan Trønnes
Boken inneholder kort
betraktninger, en gripen
om en ung pikes fall
og andre småstykke.
Boken koster kr. 0,75
porto.

VAK
av M. Støv

har et ord til alle
folk i denne verden.
Can bestilles hos
adr. Volda, Søndm.
kr. 0,80 + porto kr. 0,

AIDA MARGAR

en ypperlig barnebok,
avdøde fru Seehaus.
også med utbytte av
Pris: 80 øre.

ER DU LYKKELIG

Traktat passende til utd
ufristete. Pris: kr. 1,50 f

Sendes mot forsokk

krav. Beløpet kan ogs

i frimerker.

«Misjons-Røsten», post

Sarpsborg.

FRA SPREDTE FOLK

På reise.

Borgen 6

Nåde og fred av vorde
foldig til del, du kjære
som spreder fredens bu
folkemassene nærmere og
vår jord.

Sist vi skrev til dig har
Guds nåde spredet det g
skap på forskjellige p
Borgenhaugen, Sarpsborg
Sjæløy og Vesterøy pr.
ski Oslo m. fl. plasser.
Jesus er med og velsigne

Turen går nu til de g
ter der folket har lange
mønstene, men tross storm
fyller de husene til sist
lytter opmerksom på de
nede Guds ord, som
bundne, renser fra ord
nedriver alle partiskrak
gjelder som er opstillet f
velsignede barn.

Men glem ikke, du kjære
Joh. 13, 34–35, 1. Kor.
8. Jak. 3, 17–18 og Ef.
12. Der er de r
hjerte som skal se ham,
med ham nu i hans smar
me — Matt. 5, 8, kap.
En kjær broderhilsen
Guds folk med Ef. 6, 23
Kor. 16, 24.

O. Karl

Kvitteringer.

Til lappemisjonen Wa
Tromsø er inntokmet: Ef.
broder 2 kr. Tilsammen
ner, som er sendt broderen
for kvitteres med takk.

Boderh

Gustav I

kasse

Hermed erkjennes mott
ken, Afrika, hvorfør på
vegne sies hjertelig takk.
Eders under blodet be

broder

S. W. D.

I MISJONS-RØSTENS

ekspedisjon kan bestilles:

En aktuel bok:

VEKTER! HVOR LANGT
LIDER NATTEN?

Av Stefan Trobér.

Boken inneholder korte, vakkende betraktninger, en gripende fortelling om en ung pikes fall i synden og andre småstyrker.

Boken koster kr. 0,75 pr. ekspl. + porto.

VAK

av M. Støve har et ord til alt Guds folk i denne tid.

Kan bestilles hos forfatteren, adr. Volda, Søndmør. Pris kr. 0,80 + porto kr. 0,20.

AIDA MARGARETH, en ypperlig barnebok, skrevet av avgsdøde fru Seehaus. Boken leses også med utbytte av voksne.

Pris: 80 øre.

ER DU LYKKELIG?

Traktat passerende til utdeling blandt ufrøste. Pris: kr. 1,50 for hundre. Sendes mot forskudd eller postopkrav. Beløpet kan også sendes i frimerker.

«Misjons-Røsten», post boks 32, Sarpsborg.

FRA SPREDTE FELTER

På reise.

Borgen 6—10.29.

Nåde og freid vorde dig mangfoldig til del, du kjære «M. R.», som spredet fredens budskap til folkemassene nær og fjern på vår jord.

Sist vi skrev til deg har vi ved Guds nåde spredet det glade budskap på forskjellige plasser på Borgenhaugen, Sarpsborg, Råde, Sjæløy og Vesterøy pr. Hvaler. Skj. Oslo m. fl. plasser. Herren Jesus er med og velsigner.

Turen går nu til de øde trakter der folket har lange veier til mptene, men tross storm og regn fyller de husene til sist plass og lytter opmerksom på det velsignede Guds ord, som løser de bundne, renser fra ordkrig og nedriver alle partiskraker og gjelder som er oppstillet for Guds velsignede barn.

Men glem ikke, du kjære leser, så atter og atter på Jesu ord i Joh. 13, 34—35, 1. Kor. 13, 4—8. Jak. 3, 17—18 og Ef. 5, 9 m. fl. steder. Det er de rene av hjerte som skal se ham, og være med ham nu i hans snare komme —. Matt. 5, 8, kap. 25, 10.

En kjerbroderhilsen til alt Guds folk med Ef. 6, 23—24. 1. Kor. 16, 24.

O. Karlsen.

Kvittringer.

Til lappemisjonær Wangberg, Tromsø er innkommet: En syster i Herren 10 kr., Gitt 3 kr. En broder 2 kr. Tilsammen 15 kroner, som er sendt broderen, hvorfor kvitteres med takk.

Boderhilsen
Gustav Iversen,
kasserer.

Hermed erkjennes mottagelsen av kr. 40,00 til syster Ingrid Løkken, Afrika, hvorfor på hennes vegne sies hjertelig takk. Gud velsigne givener! 1. Sam. 25, 6.

Eders under blodet bevarede broder

S. W. Bjertnæs,
kasserer.

Personlig frelse.

Frelsen må være en personlig sak, uten innblanding utenfra. Den er en sak utelukkende mellom Gud og mig. Om jeg har angreist mig til det ytterste for å ordne mine forholde til menneskene, og fått alle menneskers tilgivelse for begåtte synder, så er jeg dermed ikke frelst. Derfor for avsvekket vi ikke betydningen av å bekjenne sine synder for hverandre, det er tvertimod absolutt nødvendig for en god samvittighets skyld, men frelesseplevelsen er en oplevelse mellom Gud og mig: det er Faderens tilgivende kyss på den forlorne sonnes panne; det er himlens vnesbyrd i sjelen og til min ånd: var frimodig, din synder er ikke forlatt! Det er mitt livs opstandelse til et evig håp i troen på Jesus Kristus, eller hjertets overskjærelse i Anden, overgangen fra det forferdelige andsmørke der omgav oss i våre synder til hennes hellighets lys, der er kommet for å opplyse hver og et menneske.

Ingen kan bekjenne mine synder i mitt sted, hvad nytter det om man leser sjelmesser over mig, når jeg er død? Betaler store summer for min utlösning: der finnes bare et utlösningssmidde: den personlige tro på Jesu Kristus fullbrakte verk og forløsningen i hans blod, som Gud stilte tilskue som en nærestol ved troen, for at han kunde være rettfærdig, og gjøre den rettfærdig som har troen på Kristus. Hvem kan eller vil påta sig opgaven å tro i mitt sted? Må jeg ikke gjøre dette selv? Kan noen si: Mitt liv er så godt, at det må kunne regnes min sjønn eller datter tilgode? Nei. Jeg har to skyldnere, den ene skylder mig et tusen kroner, den andre mi tusen. Den siste kommer og sier: La meg få betale 25 tusen kroner for den annen! Nei, betal dinne ti tusen selv først. Hvem kan gå i borgen den ene for den annen for Guds åsyn? Der møter vi personlig, ikke ved fullmektig. Der har jeg nok med min egen sak, og Gud gjør det så at vi alltid lever under følelsen av den himmelske og evige nåde som er kommet oss tilgode i Jesus Kristus.

D. G. S.

Underet på Golgata.

Under den franske revolusjon var en dag noen såkalte fritenere og gudsforenktere samlet. Den ene ønsket å overgå den annen i å bespotte og latterliggjøre det som for kristne utgjør det aller helligste. Til slutt reiste en av dem sig og sa:

«Dere kan ha rett, venner, men si mig iallfall: Har det vel noen sinne eksistert en historie så storartet, så sann og så dypt hjertegripende som beretningen om Jesu lidelse og død?»

Det blev dødsstille. Alle følte at det ikke fantes noen som den tornekronete Freiser.

Overfor Jesu lidelses maje-stet må all hán, all selvklokskap og alle menneskelige forsøk på å komme med en bedre religion strande.

FRA VÅR TIL HØST

For bare noen få måneder siden begynte det å grønne på markene, og i Lier og bakker stod busker og trær i sitt lyseste vårskrud. Hvor man så hen, så man alt utfole sig til liv og vekst.

Det var vår.

Dag etter dag gikk. Gresset grodde, og løvet blev tettere og frodigere. Vi synes det var deilig med denne våren, og at vi hadde så mange lyse, solrike dager foran oss.

Det blev høstommer.

Alt hadde likesom nådd sin fulle utvikling. Vi nød disse delige sommerdage, men smart begynte vi å merke at det bar mot høst. Og nu er det høst for alvor.

Gresset begynner å falme, og bladene er ikke lenger så grønne. De gulner og faller av. Hvert vinnstøt som kommer tar en del blad med seg i sitt brede favntak. De hvirveler omkring i luften, og faller så mot jorden. Aldri blir de grønne igjen, og aldri kommer de til å henge på noe trær mer. De smuldrer snart hen, og blander sig med jorden —.

Slik som det er i naturens verden er det også i åndens verden. Slekt kommer, — slektar går. I ungdommens vår synes livets dage som ligger foran mange og lyse. Alt er i utvikling og man kjennen livskraftene bryte i sig. Man er glad over å være ung. For den freste ungdom blir gle-

den dobbelt, ja mere til: «Jeg er begynt i de unge år, å gå til himmelen i Jesu spor.» — Det kostet glans over hele livet!

Så kommer mandområrene — menneskelivets høstommer. Man ser tilbake på barne- og ungdomsårene. De er gatt, og som årene går kommer alderdommen. Det er høsten i menneskelivet. Spør så den gamle hvordan han synes livet er, og han vil svare: «Det har gatt så fort alt sammen. Jeg synes ikke det er lenge siden jeg var en unggutt.»

Så kommer døden, og i sin mektige favn tar den snart den ene, snart den annen. Legemet jordes, og smuldrer hen som løvbladet ved høsttid — men ånden lever.

«En daldende dag, en stakket stund har legemet liv til gave, og skjente skiften som løv i Lund i jordens frodige have.

Så synker vi stilt, så har vi vårt sted blandt tusen forglemte grave.»

Vi glemmes vel også selv om sider — av mennesker.

Men ved dagenes ende skal vi stå op til vår lodd.

Hvor herlig det er å vite at om vårt legeme legges i jord, skal vi en dag stå op til evig herlighet. Det blev såt i forkrenkelighet, men opstår i uforkrenkelighet for å leve, leve evigt der hvor ei høst eller elde er mer.

Arendal i november.

K. H.

Hilsen fra Lier.

Kom slik for mig idag at jeg skulle sende noen ord til «M. R.» til samtidi, så takke redaksjonen for bladet som også har blitt mitt tilsette hit til Lier. — Det var jo en stor glæde for mig også derute i Argentina å få motta «M. R.» og der få lese om evangeliets fremgang utover den vide jorden. Ja, som vennene ser så er jeg nu etter vel fremmet i gamle Norge. Jeg bor hjemme hos mine foreldre her i Lier, men farter omkring på mønstene nesten hver kveld her i bygden og omkring liggende steder.

Ja, den som er frelst og gatt ut for å vinne sjele for Herren behøver aldri være arbeidsledig, priset være Gud. Godt å få være med å så ved alle vanne, snart kommer høsten, da skal vi høste såfremt vi ikke går trett.

Måtte mange innhøstes også fra det mørke Argentina, det er min bønn.

Ennu finnes der i Syd-Amerika syy millioner indianere, bare noen få av disse er romersk katolske og lever på en måte et civilisert liv. Men storteparten står utenom all kristelig påvirkning og er overlatt til de fremmede innvandrerne både og unåde. — Isanhets høsten er stor også blandt dem. Hvem vil være med og redde disse millioner for Kristus? Spør dig selv når du leser dette: Hvad kan jeg gjøre for at disse mennesker kan bli frelst? — En ting vet jeg du kan: Du kan be for dem.

Ja, la oss ikke glemme å be for indianerne og for hele den sydamerikanske befolkning, at Herren må utdrive mange arbeidere dit i disse siste dage.

Så tilslutt en vennlig hilsen til alle venner fjernet og nær. Eders for indianernes frelse hengivne br. Sigurd Grønvold.

Til omvendelse er alltid den første dag den beste.

En frisk og fruktbarende menighet.

Av predikant O. Karlsen.

Dette lille skrift har til oppgave å opplyse leserne om en frisk og fruktbarende menighet, som vi kaller for: «Modermenigheten».

Derefter kommer en syk og dødsmeldt menighet og dens fruktter. Vi har ikke skrevet om den for å danne noe diskusjonsemne, men for å opplyse hvorfor en del menigheter ikke har fremgang.

Vi har ved bibeltimer fremholdt dette, da mange menigheter er åndelig syke og har således bevirket de ting som bringer sorg og lidelse — jammer og tårer for de arlige og oprikktige sjeler i menigheten. Da vi i boken har henvist til en rekke bibelsteder vil jeg be leserne å ha sin bibel forhånd og slå op og nøye følge med og lese Skriftenes ord og etterkomme hvad Guds ord sier — (Salm. 119, 4; Josv. 1, 8; Matt. 7, 24 ff.) Da ordet gjør oss vis til salighet — (2. Tim. 3, 13—17; Gal. 6, 16).

Efter den Guds nåde som er gitt mig, har jeg under bønn og granskning i Herrens ord nedskrevet de ting som hindrer menigheten fremgang.

Mitt ønske er at boken må bli til trøst og veileding for Guds folk.

Under arbeide i skrift og tale bruker jeg den gamle oversettelse, trykt år 1897 da vi anser den er bedre enn den nye.

Forfatteren.

Er syv ganger nok?

Kjære Guds venner!

Efter at jeg har gjennemlest en tale, som blev holdt af br. Ludvig Hope for 13 år siden om «Hvor mange ganger skal jeg tilgi min bror, er 7 ganger nok?» Så måtte jeg si: «Ja, det var nok», men Jesus sa nei, ikke 7 ganger. Hvad sier du?

Herren kjente Peter, derfor sa han til ham: Ikke bare 7 ganger, men 7 ganger 70. Det blir 490 ganger, og er det tiligg i den 490. gang så er dagen til ende.

Herren sier et annet sted til sine: «Sannelig sier jeg eder: Uten I omvender eder eller blir som små barn, kommer I englunden inn i himlenes rike.» Matt. 18, 3. Du sier kanskje: Det barnaktige har jeg lagt til side, jeg er blitt voksen, jeg kjerner Guds ord og taler meget om det, men være så barnaktig, nei, det mener vel Gud ikke. Eller som en bror sa til mig: Det er ikke så ment, som det står, han taler om ordet. Men jeg kan si til Guds ære at Herren gav mig pienslasse for å salve mitt troessie og tenkte over det som står skrevet nemlig «troens ord» og handle deraf.

Br. Biom-Bakke sier så ofte: «Ditt liv og levnet mer man tror enn om du taler store ord.» Jesus mente de samme derfor sa han: «Men om din bror synner mot dig, gå hen og straff ham imellem dig og ham alene; hører han dig, da har du vunnet din broder. Matt. 18, 15; Gal. 6, 1. Rom. 15, 1. Har Kristus tiligg oss, så er vi også skyldige å tilgive hverandre. Men det er få som forstår dette. Man kan tilgi både det ene og det annet, men ikke dette, til han har talt så illt om mig. Eller som en bror sa til mig for en tid tilbage: Jeg kan ikke tilgi om du falt på kne for mig. Hvad sier apostelen Johannes: «Dersom noen sier: Jeg elsker Gud og hater sin bror, han er en løgner, til hv-

som ikke elsker sin bror som han har sett, hvorledes kan han elsker Gud som han ikke har set?

Jeg blev forundret over den tale br. L. Hope holdt for 13 år siden og hvorlangt er vi kommet idag? Har de kristne lært mer av Guds ord, forstår de mere nu? Den som tar imot advarsler og lever deraf, han skal få samme sinnelag som sin Mester. Det står skrevet: «Det samme sinnelag være i eder, som var i Kristus Jesu.» Han bad for sine fiender, han bad for overtrædere, han bad for alle. Hvo som ikke elsker, kjerner ikke Gud, ti Gud er kjærighet. 1. Joh. 4, 8. I 1. Petr. 1, 22 står i den tyske bibel: «Og gjøre eders sjelle kydske i sannhetens lydighet gjennem Anden ut ufarvet broderkjærighet og elsker hverandre av et rent hjerte.» Jeg tenkte på det ord ufarvet; gis der også en «farrets» kjærighet, må være en slik. Mange sier de tilhører det og det samfund, parti eller menighet, også er det andre «lse fugler» intet å akte, derfor blir Guds ord for vanskelig så «Kristi komme» blir hindret. Ennvidere sa Jesus disse oven anførte ord om 490 ganger tilgivelse til Peter og ikke til en annen apostel. Matt. 18, 21–22.

Hadde vi Peter iblandt oss nu, så har vi visst til mange: Du har en «farrets» kjærighet, til du elsker dem som elsker dig igjen. ikke så med Herrens ord, det dømmer anderledes. Matt. 5, 22–25; og 45–48. I Matt. 6 taler Jesus det ord: Men forlate I menneskene ikke deres fall, skal eders Far ikke heller forlate eders fall. Vers 15.

Kjære venner, la oss leve den stund vi er her tilhuse slik at det kan sies om oss: «Se hvor de elsker hverandre.» Ti kjærigheten skjuler en mangfoldighet av synd. 1. Petr. 4, 8. Derfor broder og søster, hør Herrens Ord. Ti oss alle bør det å åpenbare for Kri-

sti domstol, for at enhver van få etter det som er skjedt ved lege- met, etter det han har gjort, enten godt eller ondt. 2. Kor. 5, 10. Pred. 12, 14 m. fl. steder.

Oslo i november.
Broderhilsen

H. Z.

Vel betenk.

En mann som utmerket sig likest med visdom som ved herdom, var meget forsiktig i alle sine avgjørelser. Hans sonn, som var raskt fremfarende, sa en dag til ham: «Far, du vet alt, men avgjør intet.»

«Og du vet intet og avgjør alt,» gav faren til svar.

På krykkjer.

Der er en hel del kristne som hinker omkring på krykkjer. De kan såvidt få det til at de er freste, og innbilder sig at der består hele kristendommen.

A hjelpe andre faller dem aldri inn.

De tenker at dersom de bare kan bli bevaret selv, så har de gjort det utmerket. De har derfor ingen idé om hvad den Hellige And ønsker å utrette gjennem dem. D. L. Moody.

Guds vidnesbyrd.

Dersom vi tar imot menneskene vidnesbyrd, da er Guds vidnesbyrd større, ti dette er Guds vidnesbyrd, at han har vidnet om sin Sønn. Den som tror på Guds Sønn har vidnesbyrd i sig selv, den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner, fordi han ikke har troet på det vidnesbyrd, som Gud har vidnet om sin Sønn.

Og dette er vidnesbyrdet til Gud har gitt oss evigt liv; og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen har livet; den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. (1. Joh. 5, 9–12.)

— 3 —

2, 19–22, Guds egen bygning, vers 21. Ti vi er Guds bygning, 1. Kor. 3, 9, denne bygning er hellig. 1. Kor. 3, 17. Uten hellighet får ingen se Gud, Hebr. 12, 14.

Guds meninghet på jorden er bygget på en sikker grunnvoll. Ef. 2, 20, en fast klippe, Matt. 18, 18, som hele bygningen hviler på, Ef. 2, 21. Hovedhjørnestenen er Kristus, Ef. 2, 20, han er en prøvet sten, en fastgrunnet hovedhjørnesten, som er nedlagt av Herren i Guds bygning. Es. 28, 16, denne hjørnesten er hele husets prydelse og sikkerhet og herlighet, d. e. Kristus i eder, herlighetens høp, Kol. 1, 27. Dette hus eller bygning, som er bygget på klippen omstyrtet ikke av skyllregnen, Matt. 7, 24–25, den er bygget på berget, Es. 42, 11, og helvedes makter skal ikke få overhånd over dem, Matt. 16, 18.

Denne bygning heter Guds stad, Jerm. 1, 18, det himmelske Jerusalem, Hebr. 12, 22, den trofaste stad, Sak. 8, 3. Stadens navn: «Herren er der», Esek. 48, 35, d. e. Gud i eder, Fil. 2, 13, dette er den store kongestad, Salm. 48, 3. Gud er midt i staden, Salm. 46, 6. Dette er Guds bolig og helligdom, Salm. 46, 5. Denne bolig skal ikke rokkes, Salm. 46, 6. Denne stad eller bygning kan ingen fiender innta, Es. 27, 3, til Herren Gud er dens vokter, Salm. 121, 7–8, og hans veldige krigshær står på vakt rundt om med draket sverd mot alle fiender, som nærmest sig denne hellige stad, se Salm. 34, 6, 1. Mos. 3, 24, kap. 32, 1–2. 2. Kg. 6, 15–17, Salm. 91, 11, Hebr. 1, 14, Salm. 103, 20.

Denne vakt er den sterkeste krigsvakt i himmelen og på jorden. Matt. 28, 1–6, kap. 28,

sti domstol, for at enhver van få etter det som er skjedt ved lege- met, etter det han har gjort, enten godt eller ondt. 2. Kor. 5, 10. Pred. 12, 14 m. fl. steder.

FOR FAMILIENS YNGSTE

LYD MOR!

Det gjorde ikke Vera alltid; hun komde til tider være selvslig og ikke bry sig om sin mors formaninger.

En dag var det meget varmt, og flere barn hadde tatt av sig sko og strømper og løp omkring barbett, Vera hadde en god veninne som het Ida; de to småpiker spilte alltid sammen, og da nu Vera så, at også Ida løp omkring barbett, vilde hun naturligvis gjøre like.

— Å mor, kan ikke jeg også få lov å gå barbett? Det er så varmt, og Ida, hun har fått lov.

— Nei, Vera, det går ikke an; du er så uforsiktig og kan lett komme til å skjære benene dine på gass-skår eller skarpe stener, og så kommer du gråtende hjem, det kjerner jeg så godt til, svarte moren.

— Ja, men mor, idag skal jeg nok være forsiktig; kan jeg ikke få lov da?

— Nei, lød moren bestemte svar, han sa ikke på dig og var glad for at du har et par sko å springe omkring i.

— Jeg skjede ikke også jeg hadde noen sko, sa Vera i sinne og løp ut idet hun smilte døren igjen etter sig.

— Hvad sa din mor? spurte Ida, som stod og ventet utenfor.

— Jeg får ikke lov, svarte Vera, men jeg gjør det altså vel. Og hun satte sig ned og tok av sig skoene og strømpene og løp avsted med sin veninne.

Nu skulde det nok bli riktig morsomt. Men hun kunde allikevel ikke være riktig glad; hun følte sig noe urolig, og hennes hjerte sto hurtig. Men det mattede hennes veninne ikke merke, og hun forsøkte å være så munter hun kunde mens de løp ned til stranden for å vase omkring i det lave vann. Men det gjikk ikke lang stunden før Vera sittet i et skrik og gikk i land med en boddende stor. Tærer trilet nedover hennes kinner mens hun satte sig ned og bønnt sitt lommertørkeled om den blødende fot.

— Du skulle ha adlydt din mor, sa Ida deltagende.

Vera svarte ikke, men i sitt innerste hjerte ønsket hun at hun hadde gjort som hennes gode mor hadde sagt. Mor visste allikevel altid hvad som var best for sin lille pike.

Sorgmodig gikk Vera hjem. Hun gikk ikke til sin mor for å få hjelpe, som hun ellers ville ha gjort. Hun var nu så skamfull og ønsket ikke at moren skulde

de få vite hvor ulydig hun hadde vært. Utøtt hjelp forsøkte hun nu å få på seg strømper og sko. Men hun kunde ikke få på seg skoen på den særdelede foten, da moren straks kom ut, forstod hun ikke hvem som var hendt. Hun sa ikke noe til Vera da hun forstod at hennes lille pike allerede hadde fått en leksem som hun ikke så snart ville glemme.

Mon ikke Gud stod bak dette og syntet det således, at det gikk Vera sådanne som hennes mor hadde forut sagt, hvis hun ikke aldri hennes? Ulydighet mot mor er også ulydighet mot Gud.

HAN ELSKER MIG JO!

Da en doktor i England gjennemgikk stuene på et hospital, la han merke til en liten gutt med et bedrevent ansikt som lå i en sengene. Han var fra Frankrike og kunde ikke tale et ord engelsk eller forstå hva sykepleierne sa til ham; men doktoren kunde ta fram fransk. Gud ved å høre sitt morsomme sattet gutten sig opp og klappet doktorens hånd. Han følte at han her hadde truffet en venn. Han fortalte doktoren sin historie om sitt hjem i Frankrike, at han var kommet til England med sin onkel og så var blitt syk og bragt til hospitalet.

— Tror Du jeg snart kan bli helseigjen, doktor? spurte lille Jean — og var hans navn.

— Ja—a, Jean, det kan jeg ikke si, men du kan stole på at vi skal få alt det vi kan for at du kan bli helseigjen, sa doktoren kjærlig. Derpå spørte han: Men hvis du ikke skal komme dig, Jean, hvor tror du da kommer hen når du har forlatt dette verden?

Guttene rystet på hodet; det hørte han synes ikke tenkt over. Sa fortalte doktoren ham om Jesu kjærighet at han kom hit ned på jorden og do på korset for våre synder, for at vi ikke noen på ham kunde bli frelst og komme til himmelen.

Jean drakk sannheten i sig, og da doktoren spurte: — Synes du at du kan trødig til slik en Freiser? svarte gutten — Ja, for han elsker meg jo!

Dag etter dag satt doktoren ved de lille patients seng og fortalte ham om Jesus. Og Jean døde ikke, ne ble frisk og reiste tilbake til sitt hjem land for å fortelle sine venner og kamerater om Jesu underlige kjærighet da han på Golgata kors døde for våre synder.

«Solstrålen»

Da Jesus her nede i skyene, de han en oppviktig av alle, å kalte på menige, te har ikke de fra Mesterens høye. Han kaller fra dens nedgang, mennesker som fra at de i støpt grad har kjent Hvor viktig og dig det er å lytte. Mange ringeaktige dette kall framtredende menneske, hves: forspilt — vet er ingen leken, år som er forspillet, skal utslettes mokansje vifall og tilsyneliggende aktivt nyttet for

Mitt rike er verden, sa Jesu krone ham til å dyptere inn i livehvert menneske, sig i det materielle vandret omkring den enkelte. Ogsatt med de syltige og elendige spørte Jesus sig sjeldent palasser, hvor folkets eldste sitt sette. For han kommer i deres å sitte inne med kunnskap, og være de rette tilfelle om en

Gi tak!

Avstå hver

høre noe fra

at du kan få

Gud vil du nu

Gi tankearbeid

Overvei noe

føre i verden, misjonsarbeide

det store arbeide

ført!

Tenk på eva

i verden! Tak

velsignelser de

gleder sig over

nemlighet.

Gi bønn!

Treng dypt

og troende bo

manns bønn

for

her

Misjonsarbeidet.

Forts. fra 1. side.
i dem, antagelig var det soldater eller røvere som herjer rundt omkring her i disse dage, men Gud lot dem ikke få makt. De hadde lett kunn komme inn til oss; og vi tør ikke tenke tanken ut, det er skrekkelig! Vi har hatt vakt her siden. Politisjefen lovet også å ha ekstra patruljer ute; ja, det trenget. Vi trodde de vilde hadde fred i våre hjørner! Men kom oss så som så; men de kom ikke. Må Herren holde sin beskyttende hånd over oss i fortsetningen, vi føler tross alt en slik dyp, stille fred i våre hjørner! Men kom oss ihu i bønn kjære venner. Vi bør der hvor satan har sin trone! Dog vårt liv er i hans hånd som har all makt i himmel og på jord!

Møtene er rikt velsignet av Herren. Vannet er oprørt og flere har i den senere tid kommet over på Herrens side. De er hungrende og mottagelige for Guds ord! —

Hjertelige hilsener.
Ester og Rut
Utgitt ved en redaksjonskomité
Sarpsborg. Glommens trykkeri